

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצול/ת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: פאינה	שם משפחה: קורנישוב
----------------	--------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם נעורים:	בלועזית Nepomnishi	שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: נייפומנשי
תאריך לידה: 1.12.1934	מין: ז / נ	שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: פאינה
ארץ לידה: רוסיה	בלועזית Novozipkova	מקום לידה (ישוב, מחוז): נובוזיפקובה
שם פרטי ושם נעורים של האם: פולונסקי חיה		שם פרטי של האב: אהרון
שם נעורים של האישה:	שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	
ארץ המגורים: רוסיה	בלועזית Novozipkova	מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: נובוזיפקובה
חבר בארגון או בתנועה:	מקצוע לפני המלחמה:	השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): פנזה ברוסיה		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
תאריך השחרור: 1945	מקום השחרור: פנזה	
לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? נובוזיפקובה		האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?
שם האנייה (אם עלה בדרך הים):	שנת עליה: 1999	מקומות/מחנות בדרך לארץ:

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

הייתי בת שבע, בכיתה א', כשהתחילה המלחמה. שמו אותנו על עגלה רתומה לסוסים, את אבא לקחו לצבא הרוסי. אני זוכרת שהתחלנו לנסוע והתחילו הפצצות. אמא שמה אותנו על האדמה ושכבה מעלינו כדי להגן עלינו מהפצצות. הגענו לפנזה בלי אבא. אמא עבדה מאוד קשה, לא הלכתי לבית ספר ולא למדתי.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

בתחילת 1945 חזרנו אמא, סבתא, אחותי ואני לנובוזיפקובה. הלכתי לבית ספר, אחרי זה למדתי בבית ספר לאחיות ועבדתי בתור אחות. התחתנתי בשנת 1956 ונולדו לי בן ובת. בשנת 1999 עלינו כולנו לארץ.